

वल्मीकः

निपातः ।) उद्योकास्तत्कालिकास्तुपः । तत्-
प्रथमः । वामनूरः २ नाजः ३ । इत्य-
मरः । दक्षिणः ४ वल्मीकः ५ वल्मीकिः ६
वल्मीकिः ७ । इति तट्टीकार्या भरतः । पुग-
लकः ८ शक्रवर्द्धा ९ इति शैलकः १० । इति
शब्दरत्नावली ॥ * (यथा, मेघदूते । १५ ।
“वल्मीकायात् प्रभवति धनुःखण्डमाखण्ड-

लस्य ॥”)

तन्वृत्तिकया शौचनिषेधो यथा । विश्वपुरा-
णम् ।

“वल्मीकविकीकृतज्ञातां नृदमनजैर्जां तथा ।

शौचावशिष्टां गेहाच्च नाद्याल्लेषसम्भवाम् ।

अनःप्राण्यवपन्नाश्च हनोतुखातां न कर्हे-

माम् ॥”

इत्याहिकाचारतत्त्वम् ॥ * ।

देवप्रतिष्ठायां ज्ञानात् पूर्वं शिष्यदोषशान्त्त्यर्थं
तन्वृत्तिकया ज्ञानं यथा,—

“वल्मीकवृत्तिकाभिस्तु गोमयेन सुभक्षणम् ।

ज्ञानयेत् शिष्यसंस्पर्शदोषायास्तुपशान्तये ॥”

वल्मीकवृत्तिकाभिस्तु मन्त्रविशेषानुपादानात्

मन्त्रानादेशे मायन्तीति भूलपाणिनिखितान्

मायन्त्रा ततन्मूलमन्त्रेण वा ज्ञानं कारयि-

तवम् । तथा ज्ञानं यथा,—

“आपयेत् प्रथमं देवं तोयेः पञ्चविधेरपि ।

पञ्चान्तेः पञ्चगव्यैः पञ्चवृत्तिकैरेपि ॥

वृत्तिका करिदन्तस्य पञ्चतन्त्रखुरस्य च ।

कुश्रवल्मीकवृत्तिकां वृत्तपचकसुदीरितम् ॥”

इति देवप्रतिष्ठातत्त्वम् ।

वल्मीकः, पुं, (वल्मीक उद्योकास्तत्कालिकास्तुपः

उत्पत्तिकारवल्मीकास्तुपः । च, च्) वल्मीकि-

स्तुनिः । रोगविशेषः । इति विश्वः । अथ

वल्मीकरोगस्य लक्षणम् ।

“योर्वा सकचाकरपाददेशे

वल्मी गले वा त्रिभिरेव रोधैः ।

यन्त्रिः स वल्मीकवदक्रियायां

जातः क्रमेणैव गतप्रवृद्धिः ।

सुखैरेनेकैस्त्वितोदवह्नि-

र्विसर्पवत् सर्पति चोन्नतायैः ।

वल्मीकमाहुर्मिषजो विकारं

निष्पन्नानेकं चिरजं विशेषात् ॥”

योवा क्काटिका । अंसः कृन्धः । कच्चा

बाहुमूलम् । गलः कण्ठः । वल्मीकवदित्यनेन

प्रचुरशिसरत्त्वसुखसमवागुद्गलस्य लक्षणं च

निष्पन्नानेकं उपचारायोग्यम् ॥ * । अथ तस्य

चिकित्सा ।

“शस्त्रेणोत्तुङ्ग्य वल्मीकं चारायिभ्यां प्रधा-

धयेत् ।

विधानेनान्युदोक्तेन शोधयित्वा च रोधयेत् ।

वल्मीकस्तु भवेद्यस्य नातिवृद्धमम्लेणम् ।

तत्र संशोधनं कृत्वा शोषितं मोक्षयेद् भिषक् ।

कुलत्पिकानां मूलैश्च गुड्या जवलेन च ।

आरोवतस्य मूलैश्च दन्तीमूलैश्चापेव च ॥

वल्मीकी

श्लोमान्मनैः सपल्लैः शक्तुभिः प्रवेपयेत् ।

सुक्ष्मैश्च सुखीकैश्च भिषक् तसुपवाहयेत् ॥

पक्वं तद्वा विजानीयाद्गतौः सन्वा यथाक्रमम् ।

अभिज्ञाय गतीन्द्रित्वा प्रदिश्यान्मतिमान्

भिषक् ॥

संशोध्य दुष्टमांसाणि चारेण प्रतिसारयेत् ।

त्रयं विष्टुडं विश्राय रोपयेन्मतिमान् भिषक् ॥

मनःशिलाभलातस्योलागुरुचन्दनैः ।

जातीपल्लवतक्रैश्च निम्बतैर्ले विपाचयेत् ॥

वल्मीकं नाशयेत्तद्वि बहुच्छिद्रं बहुव्रणम् ।

पाणिपादोपरिष्ठानु छिद्रैर्बहुभिरावृतम् ॥

वल्मीकं यत् सशोषं स्याद्दृश्यं तद्वि विजा-

नता ॥”

मनःशिलायां तैलम् । इति भावप्रकाशः ॥

(अस्य नृदो अचहारेण रोगनाशित्वं यथा,—

“चौद्रसर्वपवल्मीकवृत्तिकासंयुतं भिषक् ।

गाढसुखादनं कुम्भादूरुसम्भे प्रलेपनम् ॥”

इति वैद्यकचक्राणिसंयदे ऊरुसम्भाधिकारे ।)

वल्मीकिः, पुं, वल्मीकः । इति शब्दशाला ।

वल्मीकश्रीर्षे, स्त्री, (वल्मीकस्य श्रीर्षेभिव श्रीर्ष-

मस्य ।) श्रोतोऽङ्गनम् । इति राजनिर्घण्टः ।

वल्मीकूटं, स्त्री, (वल्मीकस्य वल्मीकवृत्तं वा

कूटम् ।) वल्मीकः । इति हेमचन्द्रः ।

वल्मीक } तु क लूनियुः । इति कविकल्पद्रुमः ।

वल्मीक } (अदन्तपुरा-पर-सक-सेट् ।)

वल्मीकयति अथवल्मीकतु । इति दुर्गादासः ।

वल्मीक, ङ संवरणे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-

आह-सक-सेट् ।) ङ, वल्मीके धनं लोकाः

संशुभोतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ।

वल्मीकः, पुं, (वल्मीके संशुभोतीति । वल्मीक + अच् ।)

गुञ्जात्रयपरिमाणम् । यथा,—

“वल्मीकगुञ्जा धरत्तच तेशु ॥”

इति लीलावती ।

द्विगुञ्जा । इति वैद्यकपरिभाषा । (यथा,—

“विष्टुडवल्मीकैश्च दन्तीबीजं क्रमाद्गुडम् ।

दन्तस्यमर्हितं धामं रश्मिपुरभैरवः ।

वल्मीकौषधे चार्द्रस्य रसे च सितया सह ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे ऊरुधिकारे ।)

साह्यगुञ्जा । यथा,—

“गोधूमद्वितयोन्मिता तु कथिता गुञ्जा तथा

साह्यया

वल्मीकवल्मीकतुल्येन भिषजां मासो मतस्तुतुः ॥”

इत्यादि राजनिर्घण्टः ।

वल्मीकी, स्त्री, (वल्मीके इति । वल्मीक + क्त्वा । गौरा-

दित्वात् ङीष् ।) वीणा । इत्यमरः । (यथा,

हरिवंशे । ८४ । १११ ।

“वल्मीकीं वाद्यमानो हि सप्रसरविभ्रमिर्हताम् ॥”

वल्मीकीट्टकः । इति राजनिर्घण्टः । (अस्याः

प्रथमो यथा,—

“वल्मीकी गजभक्ष्या च सुवहा सुरभीरवा ।

मन्दिवा कुड्मवती वल्मीकी च बहुसुवा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

वल्मीकी

वल्मीकः, पुं, (वल्मीक संवरणे + “राधिवल्मीकश्च ॥”

उद्या० ३ । १२५ । इति अथम् ।) इति विश्वः ।

अथचः । वल्मीकगतुरङ्गमः । इति मेदिनी । मे,

१८ । (जङ्घुर्षीयवल्मीकाश्च पुत्रः । स च कुशिक-

कस्य पिता । यथा, महाभारते । १३ । ४ । ५ ।

“वल्मीकस्य तनयः साक्षाद्गर्भे दवापरः ।

कुशिकस्य तनयः सहासाचसमदुतिः ॥”)

वल्मीकः, चि, (वल्मीक + अथम् ।) प्रथमः । (यथा,

कामन्दकीयनीतिचारे । ५ । १६ ।

“पुत्रेभ्यश्च नमस्कुर्यात् वल्मीकश्च भूपतिः ॥”)

अथचः । इत्यमरः । अथचोऽथ गवाथचः ।

इति स्वामी ।

वल्मीकपालकः, चि, (वल्मीकानां अन्वपिशेषाणां

पालकः ।) अन्वचकः । इति भूरिप्रयोगः ।

वल्मीका, स्त्री, प्रिया । यथा,—

“प्रियवी इतिता कान्ता प्राप्तिशा वल्मीका प्रिया ।

हृदयेशा प्रायसमा प्रेक्षा प्रवृत्तिनी च वा ॥”

इति हेमचन्द्रः ।

वल्मीक, स्त्री, (वल्मीके इति । वल्मीक + अन् ।) कृष्णा-

गुरुः । इति राजनिर्घण्टः । मञ्जरिः । इति शब्द-

रत्नावली । गङ्गनम् । कुङ्गम् । इति घराणः ।

वल्मीकः, स्त्री, (वल्मीक + क्त्वा । वल्मीकं संवरणं

वल्मीकी इति । ऋ + अच् ङीष् । इति-

कारादिति वा ङीष् ।) मञ्जरी । इत्यमर-

भरतौ । (लता । यथा, कुमारः । ४ । ११ ।

“अनपायिनि संशयदुहे

गजभक्ष्ये पतनाय वल्मीकी ॥”)

चिचमूलम् । मेधिका । इति राजनिर्घण्टः ।

(अस्याः प्रथमो यथा,—

“मेधिका मिथिर्निर्मेधिर्दीपनी बहुपुत्रिका ।

नोधिनी बहुबीजा च जातिगन्धफला तथा ।

वल्मीकी चैव कामन्या मिथुप्या च कैरवी ।

कुशिका बहुपर्णा च पित्तनिदायुद्दिधा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

वल्मीकः, पुं, (वल्मीक प्रीती + क्त्वा । वल्मीकं प्रीतिं

वातीति । वा + कः ।) गोपः । इत्यमरः ।

(यथा, माघे । ११ । ८ ।

“हृत्तरकरदद्याः चिप्रवेशाच्छेषे

दधति दधनि धौरानारवानु वारिजीव ।

शशिनमिव सुरौघाः सारसहस्रमेते

कलसिसुदधियुर्वी वल्मीका लोडयनि ॥”)

भीमसेनः । इति मेदिनी । वै, ४४ । (विराटनगरे

हृदावासाके एवाय एतन्नाम आसीत् ।

यथामहाभारते । ४ । २ । १ ।

“पौरोगवो नृवाचोऽहं वल्मीको नाम धमतः ।

उपस्थासामि राजानं विराटमिति मे मतिः ॥”)

वल्मीकः, चि, (वल्मीकान्दं वातीति । वा + कः ।)

रूपकारः । इत्यमरः ।

वल्मीकी, स्त्री, (वल्मीक + ङीष् ।) वल्मीकजातिस्त्री ।

वल्मीकपत्नी । तथार्थायः । आभीरी २ गोपिका ३

गोपी ४ महाभूमी ५ गोपिका ६ । इति

शब्दरत्नावली । (यथा, किराते । ४ । १० ।